

ЦАРИГРАДСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

У данасъ всяка суббота — Година цѣна на спомоществованіе-то 100 Гроша за въ Цариградъ, а за по вонъ 130. — Въѣстванія по Гроша на реда. Обыкновенни-те средни Обавленія отъ 150 до 200 парчета печатателъ за Грош. 150, и пары-те имъ напредъ се броятъ; ако книга-та мы печатаме, тѣя пары назадъ се вращать. — Подписка-та начинава въ зачало-то на всякъ мѣсяць, — и се връща у Типографія-та на Истинка въ Балъ-келанъ ханъ, и у неговы-те вонъ отписватели.

Размышляюще азъ на всякоя вечерь ради наше-то славяно-българство, какой ли начинъ има да се пробуди отъ сонъ-атъ Варуховъ, и да се отпаде отъ клончето Гордіево, и да не е сметано во Лабиринтатъ на самолюбіе-то-ни се занесе съезда и заспахъ. Тому абіе, се лии святий Ефимій Патріархъ Тарновскій, който дръжеше единъ свитокъ, показва книга, и ми рече: Учитель си, не отъ човѣцы найменованъ, но отъ Бога, за това должностъ имашъ Божественно да се владашъ, и да пишешъ безчовѣкоугодіе за наше-то Българство. Азъ: что да пишешъ честный Отче? Патріархо, пріймай-тоя свитокъ, и бистроумно во него заимуйсе и великой періодъ съсъ производностъ рзартнууй. Азъ абіе се пробудихъ, и вънорадостенъ и начахъ да мьсламъ каковъ родъ есмь, и поистинъ ли есмь Българъ? И ми дойде во уматъ да питамъ, колко церкви имаме по всіа Славяно-българіа, разислихъ щѣ-тѣ выше отъ стѣхіяди, а Манастири преку петъ хиляди, а рукописни старини пергамини кожани выше отъ двадесатъ хиляди ковчега, а икони до 6,000,000 мільона, Евангеліи до едний мільонъ, конто и чудотворни се наричувале. Кли за истина отъ истинно е, и пренялно право. Само азъ младий Българинъ имамъ до едно петъ хиляди поученія рукописни. аю нѣта некой народолобець дева се тѣя книги? Испратете го дома не азъ да му преполно кажемъ, како далекозлителна Труба.

Пави азъ се успахъ, и дойде святий Ефимія, ми рече: азъ многоважни въкой Българства бы тебе являхъ; но требува да си при крепко дружество, гдѣ не може никой да те дари. Обаче отъ моя страна не се благословени и неск'се постаралъ, да те положатъ на незлобливо мѣсто, за обща полза на всичко българство; това ми рече: азъ абіе се пробудихъ, и суль живъ разбуденъ; и Лицеи (многоочитій) ми е зрцало съсъ което гледамъ сладчайшее брактата мои българни.

М о л и т в а.

Господи Боже силъ, и всемогущій творче! азъ много бѣдний българинъ, азъ червъ недостойный, който се признавамъ да сумъ нищо, молимъ тя! Българите мои повели като твоя милость помилуйги. Молимъ тя! просветити, научиси, устройси, умудриги; не щемъ да имъ пишешъ грехъ, зашто они се невинни, незнанието е виновно. Не щемъ да ги оставимъ да са бѣдни, зашто они конто бѣдствуватъ, всичко е това отъ самолюбіето. Опрости имъ отче небъсный! повседневно ме злобатъ, аю и тысяца тысяць зла ми учипатъ, сумъ благодаренъ, и некамъ да имъ опростиши! Но азъ аю имъ училамъ аю, самъ сумъ золь, и достосенъ за вѣчно несправдливо. Азъ Българскій нѣ се владамъ съсъ много терпѣнія, и съсъ гласъ, зашто самъ си рекохъ Отче небъсный „гнѣвайтеся и не согрешайте“ гнѣватъ мой служни, за наука и ученіе, и живо човѣчество, и чисто българство. Ради това, азъ смиренный рабъ твой, Господи молимъ тя, да услышиши молящата ми, коя многоменсказано горн за брактата мои славяно-българни! и азъ останувамъ весь въковѣчный и предъ святите ангели Славяно-Българинъ.

О Р О Д О Л Ю Б Ч Е И

Како казати многу твое да занесано го подкасува, тако и Корсноречаній азамъ, многу свой-отъ звукъ си доволнува. Народъ който

никакво свое говореніе нема трудови се какъ то французите измкати си Мода (поважеха. Мода, Славяно-Българска рѣчь, отъ Модрю Мотрю Смотрю Смотрамъ. Но мы българите защо закосняваме, и не си украсяваме пресладкорѣчиіята ни измкъ? Латините да не знали сущій свой измкъ? Неѣмале. Какого добили? Отъ многу други Славянскіи Племена.

Греците, конто масло се чинятъ, отъ гдѣ добили измкати си? Отъ други кое какви племена. Такожде всички измцы единъ отъ другъ сосѣдно се сочиниле, само единъ Славянскій що е самобытенъ, и затоа вси-те на него мрзатъ. Можеме ли да доважме безпрестрастно, и чисто Българскій? Можеме, защо сумъ самъ Българинъ отъ народъ не на шмрканъ човѣкоугостенъ.

Ето. Цензоръ зри зоръ — Рассмотритель. Диктаторъ, дик-иторъ Духъ риторъ Дуриторъ вуриторъ велитеръ велитель.

Цилиндеръ, килиндеръ, коло-ндеръ коло-ндоръ Коло-иденъ Коловиденъ отъ Кругъ, Центръ Кеитръ Колонитръ Коловнутръ, средоточіе.

Философія Хвалословія, Хвалословъ.

Академія ува-домія гдѣ наука прихватна се придавало, дажлемъ отъ ува долна Академія Академинова.

Символь, Симвъ вель велью, совсични велью, дванадесять членове совѣта вѣры, тоестъ съсь вси-те Пророцы и Апостоли на Господа нашего Символме.

Догмать До могать, доготвнть доставитъ доставъ уставъ.

Кларъ Кларякъ, Кларкоръ Кларари воскликните, Кларканіе Кларпоентъ, церковное.

Снягитъ, сонитъ гледъ сонитъ боръ сонитъ браніе Совѣто.

Пазаръ, Па зоръ зрѣніе зрѣлице.

Икона, Окона, Око-она Оло-нама, Очинани Икони.

Полкелей, Палпелей Палп-елей ляснѣ листная масть Клей.

Славяно-Българскій.

Църва Църковъ, цар-кровъ, царска кровъ царя небеснаго. Царъзаръ зоръ зрѣніе все светъ.

Умъ, умене или по мене вистре да се видамъ.

Отець, отъ часть отъ части негови.

Сынъ сеонъ снага снего отънего.

Чудо чувство часть негова.

Корна кровна отъ кровъ.

Родитель рыстело рее тли толеть тередителіе раченіе Рачитель Аморъ.

Свекръ своякровъ

Сестра сеотра сеотронъ сеотрасль едноотрасли едноутробны

Уякъ унукъ уникъ единоникъ едноякъ едновъ, еднокровъ.

Тетинъ, Татинъ, татѣло това тѣло.

Стрыць, Стурьць страць стракъ стронещъ сторенъ стоданіе едно.

Баба, бабъ была бы.

Дедо Дядо дяудъ доудъ уды снагови.

Святъ сводъ соудъ едноудны.

Зеть злтъ затіе зидъ заудъ удъ заудъ

Дѣте дойте дойка доинѣ дыханѣ духъ.

Крнль Кругъ край круна кари кость лобны.

Килъзъ кил-лъзъ Кил-ецъ край.

Врѣна варинт варинилъ вари варта вортъ, вари варин.

Дяволъ, дяволь дявоэль дявоелитель влажъ лажъ лажецъ вравиць врагъ врѣолагъ вгледъ жителъ велико лажъ.

Воскресни, воскресни, воскреснѣ сарьенъ рыснѣ за рыснѣ, отарьенъ отъ кры врѣни.

(уше ке слѣдуемъ)

Іорданъ X. Константинозь

Болгарскій чиновъ.